

DEN SKANDINAVISKE

Winnipeg

CANADIENSAREN.

Löp. No 22. Årg. 3.

WINNIPEG, MANITOBA, DEN 30 JUNI 1889.

Lösnummer 5 cents. No: 6.

Befolkningen af Nordvestern.

En jämförelse emellan Förenta Staterna och Canada.

Herr George Johnson, Chef för Statistiska Bureau i Ottawa, har skrifvit följande bref till redaktören för tidsningen „Ottawa Citizen“

„Min Herre! — Med anledning af en „interview“, publicerad i Eder tidning, hafva åtskilliga korrespondenter tillkrifvit mig och gjort följande tvänne frågor:

1.) Hvarföre befolkningen i den Canadiska Nordvestern icke förökats lika hastigt som i Förenta Staterna?
2.) Hvarföre farmarne i Förenta Staterna öfverhufvudtaget äro i mindre goda omständigheter än farmarne i Ontario!

Jag beräknade icke så mycket extra arbete då resultatet af vårt interview blef publicerat, men som frågorna äro viktiga och det skulle lilla antä mig att undandra mig besvarandet af desamma torde jag därför få bedja Eder hafva godheten gifva mig spalttrum i Eder nästa upplaga för att diskutera den första frågan.

För det första frågar jag, är det den verkliga saken? Och huru skola vi nu gå tillväga för att finna ut detta? Nåväl, det synes mig att rätta sättet är att forska i de offentliga annualerna. Dessa visa oss att Förenta Staterna bildade en Union år 1787; att tretton stater år 1789, antogo konstitutionen och försäkrade sig om en president. Dessa tretton stater hade sina gränser och bestämmelser. Några af dem öfvergifvo en del af sitt område för att bilda nya stater, såsom t. ex. Massachusetts, från hvilken Maine blef utbruten, och Virginia, från hvars område West Virginia och Tennessee blefvo bildade. Andra utomstående landområden såsom t. ex. California, Louisiana och Texas blefvo köpta eller annorlunda åtkomna. Återstoden utgjorde det oorganiserade territoriet till hvilket nybyggare skulle hänvisas på samma sätt som vårt Manitoba och de Nordvestra territorierna sedan Juli 1870 hafva utgjordt den region i hvilken vi Canadiensare hafva fått försöka vårt koloniserings geni.

Att nu finna ut hvilket dera landet befolkade sitt utomstående territorier fortast, kunna vi ju taga de 23 första åren af Förenta Staternas bosättning af deras obebodda landområde och jämföra utvecklingen af detta med den som föregått i vårt Nordvestern under Canadas nitton åriga besittning af detta hennes obebodda territorier. Detta är dock knappast rättvist mot Canada, emedan det gifver Förenta Staterna fyra års längre tidtynd till sina ansträngningar i afseende å koloniseringen än Canada åtnjutit i samma syfte. Men vi hafva deras egen statistik angående befolkningen år 1810. Vi vilja emellertid gifva Förenta Staterna fyra års längre tid än vi kunna gifva Canada — och vi vilja ingenting säga derom.

Vid utgången af de första 23 åren (från 1787 till 1810) hade Alabama, Arkansas, Indiana, Michigan, Florida, Missouri, Arizona, Dakota, Idaho, Ohio, Montana, New Mexico, Utah, Washington, Wyoming, Iowa, Illinois, Kansas, Minnesota, Nebraska, Nevada, Oregon, Wisconsin och Colorado, hvilka stater och territorier utgjorde det obebodda landområdet af de ursprungliga staterna vid tiden för deras förening en befolkning af 62,409 allt i allt. De fyra millioner innevägnare i de ursprungliga staterna hade således lyckats under en tidrymd af 23 år att inrätta kolonier inom deras utomstående område med en befolkning af 62,409 själar.

Nåväl, låtom oss nu se hvad Canada gjort inom de nitton åren som hon varit i besittning af Nordvestern! Enligt Statistiken hade vi inom våra landamären år 1871 3,600,000 själar eller 400,000 mindre än Förenta Staterna när de begynte koloniserings operationer inom deras obebodda område. Dessa 3,600,000 personer hafva förskaffat Manitoba och Nordvestern, inom 19 år, en hvit befolkning af 180,000 själar. Med ett ord sagt vi hafva inom 19 år öfvertärfat Förenta Staternas tillökning i folk mängden under 23 år med 3 till en! Der de bosatte en nybyggare hafva vi bosatt tre.

Till följe af ofvannstående fakta kan jag icke öfverensstämma med de korrespondenter, hvilka, genom sina frågor, hvarför Canada icke förökast sin befolkning i Nordvestern lika fort som

förökningen skett i Förenta Staternas obebodda landområde, att han icke gjort det.

Tvårför hafva vi i förhållande varit mycket mera framgångsfulla än våra grannar, och vi hafva de oförliga annalerna till bekräftelse af detta förhållande.

Vi vilja i detta nummer delgifva våra läsare ett utdrag ur kolonisations Inspektörens, herr Rufus Stephenson, till Irrikes Departementet afgifva rapport om kolonien „Scandinavia“.

Denna koloni, benämnd Scandinavia, består af fyra townships i trakten af Riding Mountains, och större delen af de nu upptagup homestead äro belägne i närheten af en vacker sjö, benämnd Otter Lake, på hvars östra sida ett utdrag planer till staden Scandinavia. Der är en sågvarn i hvilken tall, poppel af gran sågas till bräder och plankor och alla dimensioner. Der finnes också en takspåns maskin som för närvarande är i full gång. Ett rymligt väningssboingshus är uppfördt hvarest emigranterna fins ett pr visionelt herberge till dess de kunna uppföra egna hus å sina homestead. Sågen har gifvit arbete åt många kolonister. Landet i närheten af den blifvande stadplanen är beväxt med grof skog, men längre norrut är det mest öppet och lämpligare för kreaturs bete och sidosodning. Boningshusen och öfriga byggnader, uppförda af nybyggarna, äro dels af bräder och dels af timmer. Kreatursafvel, enligt samma plan som i de förutnämnda Skandinaviska och Isländska kolonierna, synes vara inordt härstädes och lofva blifva en viktig väringgren för nybyggarna. En af nybyggarna, Mr. R. Peterson, hvilken vi särskildt vilja omnämna är för närvarande egare af 4 hästar. 3 Oxar, 2 tjurar, 3 stutar, 12 kor, 11 st. ungnöt, 6 får och 20 svin samt ett stort antal fjäderfå af särskilda slag, sex af hans kreatur äro registrerade rasdjur. Många nya byggnader väntas dit i sommar. Af dessa som nu redat, äro bosatta der hafva fyra familjer ankommit från Dakota, en från Wisconsin och en från en annan stat i grann republik.

Hvad en qvinna KAN UTRÄTTA I MANITOBA.

Mrs. H. C. Clay i Rapid City, Man. är ett förvånande exempel på hvad som kan åstadkommas i Manitoba af en qvinna med oberoende lym och ståndaktighet, och ifall de män, som icke lyckas komma till rätta i denna landsända skulle besitta hälften så mycken rädighet, energi, ståndaktighet och böjelse för arbetsamhet som detta fruntimmer, skulle det förekomma högst få fallisement anteckna. Mrs. Clay är canadiska till födseln och kom från Welland County, Ontario för 9 år sedan och tillsammans med sin man bosatte sig i Rapid City. Mr. Clay köpte sig egendom i staden och begynte med hotelrörelse. Rapid City var då en liflig liten stad och hotellet var väl patroniseradt af landsökare och andra. Till följe deraf skaffade sig Mrs. Clay några kor för att kunna förse hotellet med mjölk, smör o. s. v., och äfven ett antal fjäderfår med hvilka hon försedde huset med ägg och bordet med hönsstek. Hon försökte först andra slag, men efter något experimenterande fann hon att „Black Spanish“ och „Plymouth Rocks“ kroaserade, voro de mest lämpliga för landet. Såsom ett resultat af hennes företagsamhet uppförde hon 300 kycklingar, hvilka blefvo sålda till förtäring i Brandon för 10 till 15 cents per pund. Kycklingarna vägrade från 4 1/2 till 5 lbs. hvardera. Hon sålde äfven 100 ankor, vägende 5 å 6 pounds hvardera för 15 cents per pund; ankäggar för \$10 och hönsäggar för \$50 värde samt egnade sig också åt uppfödande af kanarie foglar och begynte om våren med fyra stycken från hvilka hon realiserade vid försäljningen \$75. Af trenne kor erhöil hon \$75 värde i mjölk och ost och sålde mjölk under vintern för \$1 per dag. Två kalvar sålles för \$17,50 och två qvickalvar uppfödes. Hon uppförde dessutom 15 svin; sålde 50 pund korf å 20 cents, 30 pund svinister å 10 cents och något svinkött. Förutom allt detta blef hotellet försedt med smör, ost, mjölk, ägg, fjäderfå, svinkött, fläsk-korf och rökst skinka o. s. v. Man kan väl tycka att detta gaf arbete mer än tillräckligt åt en qvinna, men det var icke nog för Mrs. Clays verksamma ande, ty hon hade dessutan tid öfrigt att

hjelpa sin dotter med den svåraste kokningen i hotellet och inlagga frukt, pickles, catsups o. s. v. Vid höstexpositionen erhöil hon priser för smör, bröd, pickles, catsups och fjäderfå, till ett belopp af \$25,00.

Denna vår började Mrs. Clay med 10 ankor och uppförde öfver 300 samt sålde ungefär hälften af dem för 50 cents stycket. Sextio kycklingar blefvo också uppfödda. Om kring \$15 värde af ankäggar och öfver \$60 värde af hönsäggar såldes och detta utöfver hvad i hotellet förbrukades. Ett ytterligare quantum inpackades besutom för vinter behof och till salu då priset steg. Hun har nu fyra kor, från hvilka hon säljer 14 pund smör i veckan å 15 cents per pund, och 10 kvarts mjölk per dag utom hvad som ätgör för bruk i hotellet. Två kalvar såldes för \$13 och två kanmar att uppfödas.

Förenta Staterna.

Olyckshändelser af alla möjliga slag synes nu höra till ordningen för dagen i vår grann Republik.

Icke väl med att de vanliga, tid och ofta inträffande olycksfallen på jernvägarna, genom tåg sammanstötningar, under de senaste månaderna kraft hundratals människolif, utan komma så dertill eldsvådor af storartade dimensioner, såsom t. ex. den i Seattle, W. T., hvilken lade större delen af affärstaden i aska och förstörde tiotal millioner dollars värde i egendom, forutom några människolif som vid tillfället äfven uppgifves hafva gått förlorade. Vidare regnstormar och cykloner i åtskilliga delar af landet, odeläggande egendom och människolif samt sist den förförigen katastrofen i Johnstown, Pa., vid hvilket tillfälle närmare 10,000 människor antages hafva mistat lifvet och flera millioner dollars värde i egendom förstörts genom den i början på denna månad inträffade öfversvämningen i Cenemarch foddalet och hvars like ej i manna minne förekommit.

Till råga på olyckan hemsöktes den redan förut så hårdt pröfvade staden Johnstown nyligen af en eldsvåda, som i grund förstörde de få från öfversvämningen kvarblifva husen, tjugufem till antalet, och i hvilka större delen af de från den föregående katastrofen räddade löseendomen förvarades.

Rapporterna om årets gröda synes från många delar i landet vero allt annat utom lofvande, och misväxt i synnerhet på hvarst anses vara oundviklig i endel af de Vesta Staterna såsom Minnesota och Dakota,